

nervemedicin. Det vides imidlertid ikke i hvor høj grad tvangslicens i øvrigt har været ydet for lægemidler.

En anden væsentlig forskel de 3 lande imellem ligger i sammensætningen af lægemiddelforbruget. I Italien udgør nervemedicin kun ca. 2 pct. af lægemiddelforbruget, mens den tilsvarende andel i Tyskland er 5 pct. og i Danmark godt 10 pct. Tilsvarende udgør forbruget af antibiotika i Tyskland godt 4 pct. af lægemiddelforbruget, mens de tilsvarende andele i Danmark er ca. 10 pct. og i Italien knap 11 pct. Det er i ovennævnte internationale prissammenligning anført, at der ofte er en vis sammenhæng mellem lægemidlernes andel i totalforbruget af lægemidler og deres priser, således at en lav andel i totalforbruget indikerer høje priser og omvendt; men det understreges samtidigt, at det er uvist, om for eksempel de høje priser på antibiotika i Tyskland skyldes et lavt forbrug, eller om det lave forbrug skyldes de høje priser.

Endelig er der stor forskel på kontrollen med lægemiddelpriser i Italien og Tyskland. I Italien har der således været prisstop for lægemidler siden 1969 (bortset fra en generel prisforhøjelse på 12 pct. i 1975), hvilket blandt andet er baggrunden for, at ca. 170 små og mellemstore lægemiddelfabrikker er blevet lukket inden for de sidste 6 år. I Tyskland derimod er der ingen egentlig kontrol med lægemiddelpriserne. De tyske monopolmyndigheder har kun hjemmel til at gribe ind i prisfastsættelsen for lægemidler, hvis der konstateres misbrug af dominerende markedsindflydelse. Et sådant indgreb har kun været foretaget i ganske få tilfælde. Et af Bundeskartellamt foretaget indgreb over for priser på nervepræparaterne Valium og Librium venter fortsat på endelig afgørelse ved domstolene.«

Jeg tillader mig at henvise til ovenstående redegørelse.

Spørgsmål 11:

Patenttiden foreslås udvidet til 20 år. Det er oplyst over for udvalget, at de amerikanske trustmyndigheder har kritiseret den lange patenttid.

Udvalget udbeder sig denne kritik. Endvidere ønskes oplyst, om der har været over-

vejet at bruge forskellige patenttider for de forskellige produkter.

Besvarelse:

Der har gennem udenrigsministeriet været rettet henvendelse til USA's justitsministerium angående eventuel kritik fra amerikanske antitrustmyndigheder imod den ifølge amerikansk patentlovgivning gældende patenttid, der er 17 år fra patentets udstedelse.

Det er herunder blevet oplyst, at en forlængelse af patenttiden til 20 år fra ansøgningens indlevering blev anbefalet af en i 1966 nedsat komité, »The President's Commission on the Patent System«. Senere har flere lovforslag vedrørende ændring af den amerikanske patentlovgivning været forelagt kongressen. Et forslag om en forlængelse af patenttiden til 20 år er imidlertid ikke blevet vedtaget af kongressen, der foreløbigt synes at have henlagt spørgsmålet om revision af patentlovgivningen.

Hverken det amerikanske justitsministerium eller patent- og varemærkemyndighederne i Washington var bekendt med officiel kritik af den gældende patenttid eller en udvidelse af denne.

En undersøgelse af patenttiden i forskellige andre lande har vist, at kun Ægypten, Kuwait, Libyen og Indien har forskellige patenttider for forskellige produkter.

I Ægypten, Kuwait og Libyen er patenttiden begrænset til 10 år – mod normalt 15 år – hvis opfindelsen angår fremgangsmåder til fremstilling af næringsmidler, medicinalvarer eller farmaceutiske præparater.

I Indien, hvor patenttiden normalt er 14 år, gælder det, at beskyttelsestiden for patenter, hvis opfindelsen angår en metode eller en fremgangsmåde til fremstilling af et stof, der kan anvendes som nærings- eller lægemiddel, er 5 år fra patentets udstedelsesdato eller 7 år fra ansøgningens indleveringsdato, afhængig af, hvilken periode der er den korteste.

Spørgsmål 12:

Kan Danmark tage forbehold over for affattelsen af § 45, stk. 2, således som den er foreslået under § 1, nr. 18?